

[Aksel Larsen.]

Detaillisten, men paa 50 pCt. til Grossisten. Jeg vil sige, hvis dette er rigtigt, synes jeg, det er et mærkværdigt Princip, Priskontrolraadet følger. Jeg kan ikke indse, hvorfor Grossisten skal have en dobbelt saa stor Avance som Detaillisten; dér tror jeg man uden Skade kunde regulere nedad. Nu kan man sige, at det Eksempel, jeg anfører, ikke er særlig godt, for det er ikke nogen særlig livsvigtig Vare; det erkender jeg, men jeg maa gaa ud fra, at Priskontrolraadet og Prisdirektoratet arbejder efter nogenlunde samme Principper i alle Sager, og derfor skulde Eksemplet alligevel være brugbart.

Ifølge Prisloven er urimelige Forretningsbetingelser forbudt. Det maa altsaa være Priskontrollens Opgave ikke blot at beskæftige sig med, om der tages urimelige Avancer, men ogsaa med, om der knyttes urimelige Betingelser til Køb og Salg. Det er mit Indtryk, at denne Side af Virksomheden ikke bliver varetaget tilfredsstillende. Her maa jeg som Eksempel nævne Cykeldækkene, som vi vist allerede har diskuteret under den Sag, hvis Behandling afsluttedes for kort Tid siden. Det er al Statistik til Trods en Kendsgerning, at Cykeldæk er vanskelige at opdrive. Man har ganske vist, forstaar jeg, sendt Statistikere ud for ved de offentlige Parkeringspladser at optælle, hvor mange Cykler der staar, og hvilke Dæk de er forsynet med. Man har fundet ud af, at der er mindre Procent Cellulsdæk end for et Aar siden og der er en mindre Procent faste Dæk end for et Aar siden og en større Procent Dæk med Stræklærred af Bomuld, og saa, siger man, er Cyklisternes Forsyning med Cykeldæk blevet bedre. Det er ikke noget at slaa sig til Taals med, den Statistik er ikke 5 Øre værd. Det, det drejer sig om, er: paa hvilke Betingelser har Cyklisterne faaet fat i disse Dæk, hvad har de betalt for dem, hvilke Ovnlakeringer, hvilke Hovedreparationer af Cyklerne har de betalt for at faa de nye Dæk paa?

Her mener jeg der skal sættes ganske alvorligt ind, og det kan godt være, at det ikke er Priskontrolraadet og Prisdirektoratet alene man skal skyde paa; det kan være, der er andre Instanser, som sorterer under den højtærede Handelsminister. Men jeg vil sige, og jeg vil blive ved med at gentage: det nytter ikke, om man saa kommer og fortæller, at der laves 2.000 Mill. Dæk her i Landet om Aaret, hvis ikke disse Dæk naar ud til Forbrugerne til rimelige Priser. Det er en Kendsgerning, at Dækkene ikke naar ud til Forbrugerne til rimelige Priser og paa

rimelige Betingelser, og der maa derfor gribes ind. Det er noget, der ikke kan skrives i en Lov; vi kan ikke stille Ændringsforslag til Lovforslaget om, at man skal sørge for, at Cykeldæk bliver solgt til Maksimalpriser. Det er noget, der vedrører Lovens Praktisering. Det er derfor jeg siger, at der maa gøres noget for at forbedre Praktiseringen af Prisloven.

Foruden at føre en effektiv Kontrol med, at de fastlagte Regler overholdes, bør man ogsaa sørge for at have en effektiv Retsforfølgning. Jeg har faaet forebragt mange Eksempler paa, at det staar skralt til i den Retning, og at man er tilbøjelig til at se stort paa Overtrædelser, selv om der er Grund til at formode, at disse Overtrædelser er blevet en ren Vane for Overtræderen. Vi har faaet en Henvendelse fra de københavnske Arbejdspladseres Tillidsmænd, og i denne Henvendelse kommer de med en Række grelle, ganske konkrete Eksempler paa Overtrædelser, hvor det ikke har været muligt at faa nogen Strafforfølgning imod dem, der begik Overtrædelserne. Men nævner et Tilfælde med en Vulkanisør, der skulde vulkanisere et Dæk. Han tog for meget for det, og skønt Kunden kunde dokumentere over for ham, at han havde taget for meget, vilde han ikke tage Hensyn dertil. Saa gik Kunden til Priskontrolraadet og klagede, og et Stykke Tid efter fik han 8 Kr. tilbagebetalt, men der skete ikke Vulkanisøren noget. Kunden siger: naar Fyren snyder mig for 8 Kr., er det givet, at han snyder hver eneste af sine Kunder for 8 Kr., hvis han kan komme til det. Men Priskontrolraadet nøjes med at sige, at de 8 Kr. skal tilbagebetales, og saa sker der ingenting videre.

Der anføres andre Eksempler. Der anføres et Eksempel, hvor man har konstateret, at en Bager systematisk i meget lang Tid har solgt undervægtigt Wienerbrød til et Fabriksmarketenderi. Man klager til Priskontrolraadet, der konstaterer, at det er rigtigt, at Bagerens Wienerbrød er undervægtigt. Derpaa meddeler de Klagerne, at nu har man paa en høflig Maade bedt Bageren fremtidig lade være med at gøre dette, og saa er Sagen sikkert i Orden.

Jeg synes ikke, det er en tilfredsstillende Afgørelse paa saadanne Sager. Naar det kan konstateres eller maa formodes, at der foreligger systematisk Overtrædelse af Regler og Paabud, mener jeg, at der skal skrides anderledes effektivt ind.

Det var de Bemærkninger, jeg har at gøre dels i Almindelighed og dels vedrørende Lovens Praktisering, og saa har jeg nogle Bemærkninger til de stillede Æn-